

ПРОБЛЕМА БІЖЕНЦІВ В МІГРАЦІЙНІЙ ПОЛІТИЦІ ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКОГО РЕГІОНУ: ПОЛІТИКО-ГЕОГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ

Олег Ткач (*відповідальний автор), доктор політичних наук, професор, професор кафедри політології, Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна),
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3131-1533>,
Email: tio19@ukr.net

Анатолій Ткач, здобувач кафедри суспільно-політичних наук, глобалістики та соціальних комунікацій, університет "Україна" (Україна),
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3254-8161>,
Email: tio19@ukr.net

Анастасія Штельмашенко, кандидат політичних наук, асистент кафедри державного управління, Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна),
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7998-3729>,
Email: nastyawork1988@gmail.com

Отримано: 17.04.2019

Ухвалено до друку: 13.05.2019

Опубліковано: 18.06.2019

Ткач О., Ткач А., Штельмашенко А. (2020). Проблема біженців в міграційній політиці латиноамериканського регіону: політико-географічний аналіз. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління, (11), 36-45. <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2019/11-4/7>

Анотація

У статті здійснено комплексне дослідження еволюції імміграційної політики США крізь призму впливу внутрішніх та зовнішніх чинників. Простежено процес перетворення США з країни гастарбайтерів в імміграційну країну і визначено характер політичних змін у сфері імміграційної політики. З цією метою розглянуто основні етапи формування імміграційної політики США за президента Б.Обами, показана сучасна імміграційна динаміка та вплив імміграційних процесів на соціально-економічний розвиток країни, проаналізовані інтеграційні проблеми мігрантів у США. Це вимагає ґрунтовного вивчення впливів та наслідків міграції. Міграційні потоки зупинити неможливо, але ними можна керувати, отримуючи при цьому користь від міграційного потенціалу. Тому особлива увага відводиться міграційній політиці як на національному, так і на міжнародному рівнях. На сьогодні жодна з держав не здатна самостійно впоратися з управлінням міграційними потоками. Постає об'єктивна необхідність переосмислення основних засад здійснення міграційної політики як окремих країн, так і спільної міграційної політики.

Ключові слова: міграція, імміграційна політика США, імміграційні рухи, біженці, переселенці, свобода пересування робочої сили, мігранти.

Вступ

Необхідність впровадження ефективної міграційної політики виникає через проблеми регулювання міграційних процесів, зростання масштабів міжнародної нелегальної міграції, вплив на процеси

мігрантофобії, ксенофобії, політизацію міграційних проблем, суперечності між гарантіями прав людини в міграційній сфері та національними інтересами. США намагаються регулювати потоки мігрантів для вирішення національних інтересів та інтересам розвитку суспільства. Проблемою управління міграцією є пошук ефективних підходів, на основі яких вдалося б уникнути або мінімізувати проблеми та збитки від міграції й отримати максимальну користь. У зв'язку з цим актуальною є оцінка досвіду США, зокрема за президента Б.Обами, з точки зору ефективності міграційної політики, спрямовану на досягнення позитивних ефектів демографічного, соціально-економічного, політичного характеру. Дослідження міграційної політики актуалізується також у зв'язку із нинішнім зовнішньополітичним курсом України щодо розв'язання міграційних проблем, що свідчить про актуальність дослідження міграційної політики США в українському науковому дискурсі.

Методологія

Для дослідження міграційної політики США, особливостей, векторів застосовано науково-методичні підходи: історичний, процесуальний, інституціональний, функціональний, структурний, що дозволило вивчити міграційну політику за конкретно-історичних обставин, у взаємозв'язку з міграційними процесами, виявити чинники, складові міграційної політики, ефективність управління. Основою дослідження став системний підхід, статистико-економічний, порівняльний, діахронний як метод періодизації, політико-правовий. Застосування політико-правового методу дозволило виділити основні положення міграційного законодавства США, визначити специфіку, рівень ефективності запровадження програм і стратегій управління міграціями.

Результати

Міграційна політика є самостійним напрямом державної політики, є елементом політики народонаселення й одним із засобів проектування чисельності та структури населення і трудових ресурсів, частиною соціально-економічної політики, політика, спрямована на планування руху населення, є реакцією держави на стихійні переміщення людей. У науковій літературі існують різноманітні підходи до визначень понять міграційної політики. У вітчизняній літературі поняття "міграційна політика" у різних дослідників набуває різного забарвлення залежно від трактування ними терміну "політика". Відбувається отождолення міграційної політики з управлінням за міграційними процесами (О.Хомра, В.Іонцев, Л.Мармора, Б.Хорева, О.Малиновська), які вважають, що міграційна політика пов'язана з національною політикою. Б.Хорева вважає, що міграційна політика є системою умов, способів і заходів управління міграційним рухом населення. В.Мойсеєнко розглядає міграційну політику як "цілеспрямований вплив на міграцію шляхом її стимулювання або обмеження", виділяючи стимулюючі і обмежувальні заходи, міграційна політика - це сукупність заходів, які становлять певну систему. Л.Рибаківський визначив, що міграційна політика включає уявлення, що розділяються суб'єктом, ідеї, цілі.

Дискусія та висновки

Мета роботи полягає у визначенні ключових сутнісних особливостей міграційної політики, яка є частиною соціально-економічної політики як інструмента досягнення її мети, є елементом державного плану проектування бажаного населення, міграційна політика удосконалює планування руху населення, виконує функції контролю та управління, міграційна політика є продуктом політичної системи; є прерогативою не лише держави, але і громадських інститутів; різні суспільні інститути - партії, церква, громадські організації - можуть мати різні точки зору на цілі і засоби міграційної політики, є одним з напрямів державної політики, визначається характером державного устрою, цілями національного інтересу, концепцією регулювання міграційних процесів, пов'язана з економічною, соціальною, демографічною, національною, культурною політиками, які здійснюються державою.

Імміграційна політика пов'язана з внутрішньою і зовнішньою політикою країни, а також з більшістю гострих питань, що стоять перед суспільством. Однією з історичних дихотомій є дихотомія між

прихильниками "відчинених дверей", вільної імміграції з прихильниками ізоляціонізму. Імміграційна політика відбиває суперечність консерваторів і лібералів, що у контексті проблем імміграційної політики називаються рестрикціоністами та антирестрикціоністами. Назріла імміграційна реформа часто пробуксовує, оскільки стала закономірним етапом у боротьбі Демократичної і Республіканської партій.

Закон про імміграцію 1990 р. застарів і в зв'язку з новими зовнішніми й внутрішньо-американськими викликами, вся імміграційна система вимагає перегляду. У країні мешкали понад 11 мільйонів нелегальних іммігрантів і сотні людей продовжують прибувати до США нелегально або з наміром залишитися в країні, не маючи імміграційних віз. Тисячі потенційних легальних іммігрантів очікують розгляду справи. Роботодавці наймають нелегальних іммігрантів, тому що не можуть знайти сезонних робітників. Існує безліч інших проблеми.

Протягом чверті століття законодавці пропонували різні законопроекти з імміграційної реформи, основні їхні положення можна позначити в такий спосіб: забезпечити неможливість нелегального перетинання кордонів. Для цього: працювати з Мексикою для припинення діяльності "койотів"; модернізувати систему контролю на кордоні; використовувати систему контролю за в'їздом і виїздом зі США на підставі існуючої US-VISIT; забезпечувати ринок праці необхідними кадрами і контролювати безробіття; посилити відповідальність роботодавців за свідоме використання праці нелегальних іммігрантів; зобов'язати всіх роботодавців використовувати систему E-Verify; запровадити візи для сезонних робітників, що належать іммігрантові, а не роботодавцеві; збільшити квоти для висококваліфікованих фахівців; спростити систему одержання дозволу на постійне перебування особам, що успішно закінчили американські вузи або одержали у США науковий ступінь.

Завданням є змінити візову систему відповідно до вимог часу: скоротити кількість осіб, які попадають до категорії "близьких родичів" громадян США; увести візи для осіб, зробити систему квот для різних категорій віз гнучкою з можливістю їх змінювати; вирішення проблеми проживаючих на території США нелегальних іммігрантів: розробити критерії і систему легалізації нелегальних іммігрантів; або розробити систему депортації нелегальних іммігрантів; дозволити одержання робочих віз особам, які в'їхали до США у віці до 16 років за відповідності суворих критеріїв.

У зв'язку з тим, що проблеми імміграційної політики зачіпають інтереси значної кількості людей, якщо не всіх громадян США, законодавці намагаються обходити це питання, вирішуючи окремі проблеми і не охоплюючи цілого. Але коли питання про імміграційну реформу перетворилося в питання про те, якої партії надалі дістанеться влада, мало характер гострих політичних дебатів.

Історично склалося так, що іммігранти і латиноамериканська громада США голосує за представників Демократичної партії. Всі основні Закони про імміграцію (1952 р., 1965 р., 1990 р.) після останнього партійного перегрупування приймалися, коли більшість у Конгресі мали демократи. Республіканці частіше пропонували обмеження імміграції, жорсткість покарання за перебування в США без візи і депортацію проживаючих у країні нелегальних іммігрантів. Демократи виступали за збільшення квот для різних груп іммігрантів, спрощення одержання робочих віз і легалізацію проживаючих у країні нелегальних іммігрантів. В різні роки вдавалося знайти компроміс з імміграційної реформи, але поляризація Демократичної і Республіканської партій останніх років призвели до того, що думки з імміграційної реформи розподіляються за партійною лінією [Remarks by the President at Univision Town Hall].

Якби Б. Обамі вдалося провести закон про імміграцію, передбачалося б надання легального статусу нелегальним іммігрантам, то ці іммігранти проголосували б за демократів. Тому Республіканська партія не хоче витратити свій політичний капітал на ті пропозиції, що потенційно принесуть збільшення електорату суперника. Але законодавці не враховують те, що в середовищі нелегальних іммігрантів збільшується кількість дітей, народжених на території США. За даними дослідників, на 2012 р. половина з 10,4 мільйонів нелегальних іммігрантів – батьки громадян США, що мають право голосу по досягненню повноліття. Через десять-п'ятнадцять років, діти нелегальних іммігрантів стануть частиною електорату й оберуть тих політиків, що пообіцяють легалізувати статус їхніх батьків.

Складно прогнозувати проблеми імміграційної політики, які стоять перед урядом США, проте "статус кво" не може зберігатися вічно, не можна тривалий час ігнорувати мільйони людей, що живуть і працюють у країні.

Імміграція – це один зі шляхів будівництва національного організму США. Реформована імміграційна система, імміграційна політика є комплексним питанням, що неможливо одноразово і назавжди вирішити законом або серією законів. Історія імміграційної політики свідчить, що будь-який закон, має бути гнучким для відповідності вимогам мінливого часу.

На початку 2012 р. екс міністр торгівлі США Карлос М. Гут'єрес заснував незалежний комітет політичних дій "Республіканці за імміграційну реформу", який як організація має цілі: впливати на законодавців з метою якнайшвидшого упорядкування імміграційної системи і підвищення довіри латиноамериканського населення США до Республіканської партії. Після переобрання Б. Обами на посаду президента комітет видав декілька статей, у яких визначалася втрата електорату – голосів вихідців із країн Латинської Америки.

Республіканська партія виявилася в скрутному становищі. З одного боку, радикальний рух виступав категорично проти одержання легального статусу тими іммігрантами, які порушили візовий режим, а з іншого боку – саме "кольоровий" електорат на виборах забезпечив перемогу Б. Обамі.

Перед різдвяними канікулами президент знову зустрівся з конгресменами в Білому домі для обговорення імміграційної реформи. Після зустрічі в інтерв'ю телеканалові "Ей-Бі-Сі" сенатор Д. Маккейн визначив: "Політичний ландшафт змінився, і в першу чергу в Республіканській партії. Нарешті прийшло розуміння того, що ми повинні прийняти новий законопроект". Тоді ж стало відомо, що з осені 2012 р. у Сенаті проходили закриті зустрічі з обговорення нового імміграційного законодавства. Представниками переговорів були Д. Маккейн, Ч. Шуммер і Р. Дурбін. Сенатори зустрічалися п'ять разів, їхні помічники з питань імміграції щодня підтримували зв'язок для вироблення плану. Також помічники проводили консультації з профспілками, імміграційними організаціями й урядовими структурами. 27 січня 2013 р. Джон Маккейн визначив, що автори законопроекту назвали себе "бандою восьми" (gang of eight), до якої увійшли від демократів та республіканців: Чак Шуммер, Дік Дурбін, Роберт Менендес, Майкл Беннет; Джон Маккейн, Ліндсі Грем, Марко Рубіо, Джефф Флейк як двопартійна група сенаторів-лідерів конгресу США з чотирьох демократів та чотирьох республіканців, які написали перший проект "Безпека кордонів, економічні можливості та модернізації імміграції" Акт 2013 р. [Phillip, 2013].

У 2013 р. законопроект був прийнятий сенатом більшістю 68-32, до демократів приєдналися 14 республіканців. Проте Палата представників за спікера Дж.Бонері не прийняла закон, термін дії завершився після 113 Конгресу.

Сенатори у власному проекті імміграційної реформи у законопроекті "Про безпеку кордонів, економічні можливості і модернізацію імміграційної системи" визначав: за умови повної безпеки кордонів створити можливість для одержання громадянства тим нелегальним іммігрантам, що вже проживають на території США; для виходу з тіні людей, що вже живуть у США, буде створений суворий, але справедливий, практично здійснений план для одержання громадянства нелегальними іммігрантами; для забезпечення безпеки кордонів буде розроблено план дій для міністерств і відомств; їм будуть надані новітні засоби і технології спостереження і виявлення злочинців на кордоні; для спрощення роботи прикордонних служб передбачатиметься введення в роботу більшої кількості безпілотних літальних апаратів; для виключення расової дискримінації зі співробітниками прикордонної служби буде проводитися робота, будуть посилені покарання за невинуватене застосування сили і перевищення повноважень.

Визначені завдання: удосконалення імміграційної системи для залучення кращих представників у своїх сферах роботи; для забезпечення економічного зростання країни залучати висококваліфікованих фахівців і успішних бізнесменів, що бажають розвиватися в США; для зменшення терміну очікування віз прискорити процес перевірок і цілком позбутися від черги перш, ніж закон набере сили.

У посланні "Про стан в країні" 2014 р. Б. Обама знову закликав Палату представників звернутися до імміграційної реформи і прийняти законодавство. Мова не йшла про всеосяжну реформу, Білий дім був готовий підтримати реформу в будь-якому вигляді, навіть у частковому варіанті, якщо підсумковий результат відповідає баченню президента. Через кілька днів Республіканська партія представила свої принципи імміграційної реформи: законопроект Сенату не розглядається; імміграційна; реформа має проводитися з поступовим прийняттям узгоджених між собою законів; першим має бути прийнятий закон про посилення безпеки кордонів, що забезпечить безпеку в країні; далі має бути прийнятий за-

кон про введення електронного контролю за в'їздом та виїздом із країни всіх роботодавців необхідно зобов'язати користуватися системою E-Verify (Інтернет-програма, яка фінансована федеральним урядом США для співставлення інформації про міграційний статус) і перевіряти не лише нових працівників, але перевірити вже найнятих; має бути прийнятий закон, про спрощення процесу одержання робочих віз для іноземних випускників американських вузів; має бути прийнятий закон, про спрощення процесу запрошення на роботу сільськогосподарських робітників, збільшена кількість віз H-1B (віза у відповідності до закону "Про громадянство та міграцію", дозволяє винаймати іноземних працівників спеціалізованих професій); молодим людям, що нелегально в'їхали в США дітьми, але вже одержали диплом американського вузу або служили у збройних силах, має бути наданий легальний статус; особам, які нелегально перейшли кордон буде наданий легальний статус (без можливості одержання громадянства) якщо вони проживають на території США тривалий час, визнають свою провину в порушенні законодавства, будуть відповідати критеріям, заплатять штраф і податки [Bolton, 2014].

У березні 2014 р. Б. Обама зустрівся з латиноамериканською фракцією Конгресу і групою прихильників імміграційної реформи (включаючи профспілки, організації, фонди). Президентові були висловлені претензії щодо значної кількості виселень нелегальних іммігрантів. Присутній на зустрічі новий глава Міністерства внутрішньої безпеки Дж. Джонсон заявив, що з 370 тисяч осіб, депортованих у 2013 р., лише 10 тисяч не мали карних або адміністративних стягнень, відзначив, що система затримки нелегальних іммігрантів є гуманнішою, ніж у 2008 р. Проте після зустрічі президент визначив про перегляд політики виселень. Ф. Шеррі та прихильники реформи намагалися донести до президента формулу: "Атакуйте, дійте сміливо і вчасно!" [Nakamura, 2014].

Д. Бейнер і його колеги по партії не хотіли розпочинати розгляд конкретного законопроекту з імміграційної реформи, оскільки боялися розколу в партії. Саме це відбулося зненацька. У квітні республіканець, представник штату Огайо ветеран ВПС США Джефф Денам вніс поправку до щорічного законопроекту про військовий бюджет з пропозицією надавати дозвіл на постійне перебування тим нелегальним іммігрантам, які прибули до США до 15 років, щоб фахівці, які навчаються в американських вузах, залишалися в країні, полегшити процес одержання дозволу на постійне перебування випускникам з магістерськими дипломами.

Визначено про перевірку роботодавців і працівників: для скорочення потоку нелегальних іммігрантів посилити покарання роботодавцям, які свідомо беруть на роботу людей без документів; для спрощення перевірки модернізувати системи електронного розпізнавання документів, запроваджувати біометричні карти соціального страхування; для захисту американських громадян виключити можливість крадіжки персональних даних [Raju].

Важливо захищати права працівників і запрошувати нових; для тих, хто готовий в'їжджати до США навіть нелегально в пошуках роботи, має бути спрощений шлях одержання тимчасових віз; для захисту американських робітників передбачити механізм, завдяки якому роботодавець може найняти нового іммігранта, але в першу чергу зобов'язаний пропонувати роботу мешканцям США, які вже мають на це право; для забезпечення успішної роботи сільськогосподарських ферм створити зручні візи для сезонних робітників; для тих сільськогосподарських працівників, які вже перебувають на території США, створити спрощену систему одержання права на перебування; для заповнення, але не перенасичення ринку праці створити механізм зміни кількості віз [Raju].

Законодавці оголосили про те, що будуть продовжувати удосконалення "Акту про безпеку кордонів, економічні можливості і модернізацію імміграційної системи" і представлять його в Сенаті. Вони поспішали з ознайомленням зі своїм планом громадськості, оскільки через кілька днів Б. Обама мав виступати в Лас Вегасі з промовою про імміграційну реформу. На виступі в Лас Вегасі 29 січня слова президента про необхідність імміграційної реформи були позитивно зустрінуті, його декілька разів переривали загальним скандуванням "так, ви можете" іспанською мовою. У промові він виклав план Білого дому, який був схожий з пропозицією "банди" [Ordenez, 2013].

Діяльність за президентства Б. Обама наблизила Конгрес до реформи імміграційного законодавства. Проект "банди восьми" став прикладом того, як республіканці і демократи можуть спільно працювати для досягнення спільної мети разом на прикладі діяльності Джона Маккейна, Л. Грема, Ч. Шуммера, Л. Гутьєреса. Не важливо, коли буде проведена реформа, але їхня заслуга в прийнятті ново-

го законодавства. Не давали можливості республіканцям поступатися політичний клімат, активізація рухів, суперечки навколо медичної реформи "Обамакєр" (Obamacare) [Meckler, 2013].

Не давали можливості йти на компроміс демократам впевненість у доцільності реформи, яка стосувалася всіх проблем імміграційної політики, небажання розподіляти "політичний капітал". Об'єднання проімміграційних прихильників, успішна робота "мрійників" і зростання латиноамериканського електорату змусило президента підписати меморандум DACA (Відкладені дії з прибуття дітей), що, за даними 2014 р., допоміг одержати робочі візи понад 600 000 колишнім нелегальним іммігрантам [Text of Republicans' principles on immigration].

Можливо, Конгрес обмежиться діями для вирішення імміграційної кризи, але ситуація вимагала всеосяжної реформи. "Статус кво" за умови, коли вони продовжують таємно жити і працювати в США, не попадаються до державних органів влади, не користуються соціальними виплатами. Зрештою народжені в США діти тих 11-12 мільйонів нелегальних іммігрантів виростуть і самі будуть впливати на законодавців. Поки конгресмени мають вибір – провести реформу і розділити політичний капітал і електорат між двома існуючими партіями так, щоб вижити за умов зростання кількості латиноамериканського населення, або відкласти вирішення гострого питання, що може призвести до партійного перегрупування і зміни політичного ландшафту, до якого ми звикли з "нового курсу" Рузвельта.

Що стосується імміграційної реформи, то Б. Обама вбачав як усеосяжну реформу з акцентом на перегляд системи видачі віз і встановлення квот. Реформа мала ґрунтуватися на: безпеці кордонів через упорядкування; посилення контролю за роботодавцями; "заслужене громадянство" як амністія за суворими критеріями; збільшення квот на робочі візи; стабілізацію і перегляд системи квот у цілому; прискорене громадянство для службовців у збройних силах США; співробітництво з Мексикою і країнами Південної Америки.

Це було у відповідності до плану Кеннеді-Маккейна, оскільки для безпеки кордонів Б. Обама пропонував збільшити кількість прикордонних патрулів і удосконалити технології спостереження за переходом кордону, а також виявлення фальшивих документів і підроблених віз. Поки є низькооплачувані робочі місця, на які погоджуються нелегальні іммігранти і поки це вигідно роботодавцям, посилення прикордонного контролю і будівництво бар'єра з Мексикою, на думку Б. Обама, не може допомогти контролювати приплив нелегальних іммігрантів. Д. Наполітано, яку Б. Обама призначив міністром внутрішньої безпеки в 2009 р., будучи губернатором штату Арізона, оголосила надзвичайну ситуацію у зв'язку з різким напливом іммігрантів з Мексики в 2005 р. Проте, навіть незважаючи на це, так прокоментувала ідею будівництва огорожувального бар'єра на кордоні США і Мексики: "Покажіть мені стіну висотою 50 футів, а я принесу вам сходи висотою 51 фут" [Lasey, 2001].

У 2007 р. Д. Наполітано підписала закон, який дозволяв відкликати ліцензію в компаній, двічі помічених у тім, що вони наймали нелегальних іммігрантів. Закон критикували за те, що він міг стати способом розправи з конкурентами в тій галузі, в якій більшість роботодавців використовують працю мігрантів з Мексики.

Б. Обама визначав, що огорожувальний бар'єр не може бути вирішенням проблеми імміграційного контролю, хоча візуально він виглядає переконливо, але за існуючих законів щодо роботодавців, не зможе зупинити мігрантів. Законодавці успішно запроваджують закони про будівництво декількох миль бар'єру для тимчасового заспокоєння громадян, але при цьому витрати на будівництво і забезпечення перевершують очікування, він зупиняє потенційних нелегальних іммігрантів лише на першому етапі, внаслідок приносить прибутки мафіозним синдикатам ("койотам"), які переправляють нелегальних іммігрантів до США. За даними Міністерства внутрішньої безпеки, ціни на переправу людей через кордон після рішення про будівництво бар'єру зросли майже вдвічі. Відсоток нелегальних іммігрантів, що перетинають кордон за допомогою "койотів", різко зріс з 3,2% у 1999 р. до 20,4% у 2003 р. (після вступу в силу Закону про посилення безпеки кордонів 2002 р.) [Roberts].

Обама визначав серед мінусів, що необхідні величезні фінансові витрати, небезпеку для екології через те, що бар'єр загрожує міграції тварин, а штучне нічне висвітлення знижує популяцію птахів. Тому Б. Обама заявляв про необхідність об'єднатися з місцевою владою та екологами для визначення місць, де огорожувальний бар'єр необхідний, а де можна уникнути його будівництва і використання.

Серед недоліків імміграційної системи Б. Обама визначав "приватизацію" імміграційного контролю приватними компаніями, які зацікавлені в одержанні прибутку і готові створювати проекти з

голосними назвами і цілями, аби одержати державне фінансування. За час президентства Дж. У. Буша було представлено безліч проектів з контролю в'їзду-виїзду (NSEERS National Security Entry Registration System, US-VISIT, WHTI), з контролю за кордонами (SBInet, Project 28) і з відстеження фальшивих документів Real-ID (Homeland Security), E-Verify, які створювалися приватними компаніями [Roberts].

Підтримуючи погляди Б. Обама на імміграційну реформу, за нього проголосували 70% з 11 мільйонів громадян латиноамериканського походження, які голосували на президентських виборах. Це відбулося тому, що 28 травня 2008 р. Б. Обама пообіцяв провести всеосяжну імміграційну реформу за пропозицією законопроекту Кеннеді-Маккейна в перший рік свого президентства.

Кілька ключових посад у Білому домі Б. Обама у випадку перемоги планував віддати прихильникам якнайшвидшого проведення імміграційної реформи. Так, губернатора Нью-Мексико Б. Річардсона Б. Обама планував призначити міністром фінансів, конгресмена від Каліфорнії Х. Солес міністром праці, а губернатора Аризони Д. Наполітано міністром внутрішньої безпеки. Але не встигли демократи відсвяткувати перемогу, як стало відомо, що в перші місяці президентства Б. Обама 800 тисяч американців втратили роботу і майже 200 банків заявили про банкрутство. У країні з десятильямільярним зовнішнім боргом розпочалася найбільша із часів "великої депресії" фінансова криза.

До США емігрує чимало українців. Це переважно вихідці із західних областей України. До основних чинників, які приваблюють українських емігрантів, можна віднести наявність вакантних робочих місць, відносно високі заробітки та ліберальне законодавство. Основним мігрантом з України до США є трудовий мігрант. Для українців в США можливі три варіанти: сезонна і постійна праця, а також організація власного бізнесу. В суспільстві українських мігрантів загалом сприймають позитивно.

Досвід міграційної політики Міграційній США викликає зацікавлення в Україні, оскільки є актуальним у двох площинах використання досвіду: по-перше, вдосконалення концепції міграційної політики; по-друге, розбудови відносин із США.

Міграційне законодавство нашої країни будується разом з вирішенням соціально-економічних і політичних проблем. Від часу здобуття незалежності в Україні було створене законодавче забезпечення міграційної політики, визначені її основні принципи. Сьогоднішня міграційна політика України першочергово зорієнтована на посилення захисту прав українських громадян, які виїжджають працювати в інші країни, і на питаннях, пов'язаних з переміщенням мігрантів у країні. Принципи, за якими має будуватися Концепція державної міграційної політики України: цільовий принцип; принцип пріоритетних умов (національний пріоритет, геополітичне положення, глобальний розвиток); принципи здійснення (системність, право, регулювання, управління міграцією, співпраця, діалог зацікавлених сторін).

4. Висновки

Міграційна політика є комплексом ідей і заходів, що враховують соціально-економічні та демографічні потреби країни, а також можливості міграційного потенціалу, які держава та інститути реалізують з метою управління міграційними потоками, забезпечення належних умов для гармонійного існування суспільства, забезпечення стабільності та соціально-економічного розвитку.

Міграційна політика формується за умови впливу політичних, географічних, соціально-економічних, культурологічних, геополітичних підходів; чинників, систематизованих у дві великі групи: екзогенні та ендегенні, які включають вплив політичних процесів, внутрішньої і зовнішньої політики, економічної конкуренції, культурних, релігійних, етнічних суперечностей між корінним населенням та іммігрантами, геополітичні аспекти перерозподілу населення між країнами та регіонами. Серед механізмів реалізації міграційної політики, виділяються: політика, яка визначає загальний підхід держави загалом; законодавство, яке є конкретним вираженням міграційної політики; інституції, що визначають і координують функції, пов'язані з управлінням міграцією. Вони утворюють адміністративно-правові, економічні, організаційні, громадські та інші інструменти регулювання. Інструменти, механізми, методи реалізації міграційної політики впливають на виконання функцій.

Бібліографія

Bolton, Alexander (31 March 2014). "DHS document: 68,000 illegal immigrants with criminal convictions released in 2013". The Hill. Washington, D.C. Retrieved 26 February 2015. <https://www.pbs.org/newshour/rundown/watch-live-trump-talk-jobs-visit-wisconsin/>. Retrieved April 20, 2017. Missing or empty

Lacey M. Arizona Officials, Fed Up With U.S. Efforts, Seek Donations to Build Border Fence. The New York Times. July 19, 2011 <http://www.nytimes.com/2011/07/20/us/20border.html>.

Meckler L., Peterson K. Obama presses for action on immigration reform. The Wall Street Journal. October 24, 2013 <http://online.wsj.com/news/articles/SB10001424052702304799404579155523411114600>.

Nakamura D. Obama meets with immigration advocates. Washington Post. March 15, 2014. http://www.washingtonpost.com/politics/obama-meets-with-immigration-advocates/2014/03/14/eed6dbcc-aba1-11e3-adbc-888c8010c799_story.html

Ordonez F. Miami's Leon Fresco: the immigration mover and shaker you don't know McClatchy D.C. June 12, 2013 <http://www.mcclatchydc.com/2013/06/13/193858/miamis-leon-fresco-the-immigration.html>.

Phillip A. Senate immigration proposal to include path to citizenship. ABC News. January 27, 2013 <http://abcnews.go.com/blogs/politics/2013/01/senate-immigration-proposal-to-include-pathway-to-citizenship/>

Raju M. Senate group reaches immigration deal. Politico. January 28, 2013 <http://www.politico.com/story/2013/01/senate-group-reaches-immigration-deal-86793.html>

Remarks by the President at Univision Town Hall with Jorge Ramos and Maria Elena Salinas. The White House. September 20, 2012 <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/09/20/remarks-president-univision-town-hall-jorge-ramos-and-maria-elena-salina>

Roberts B. An Analysis of Migrant Smuggling Costs along the Southwest Border. Department of Homeland security <https://www.dhs.gov/xlibrary/assets/statistics/publications/ois-smuggling-wp.pdf> p.9.

Text of Republicans' principles on immigration. The New York Times. January 30, 2014 http://www.nytimes.com/2014/01/31/us/politics/text-of-republicans-principles-on-immigration.html?_

References

Bolton, Alexander (31 March 2014). "DHS document: 68,000 illegal immigrants with criminal convictions released in 2013". The Hill. Washington, D.C. Retrieved 26 February 2015. <https://www.pbs.org/newshour/rundown/watch-live-trump-talk-jobs-visit-wisconsin/>. Retrieved April 20, 2017. Missing or empty

Lacey M. Arizona Officials, Fed Up With U.S. Efforts, Seek Donations to Build Border Fence. The New York Times. July 19, 2011 <http://www.nytimes.com/2011/07/20/us/20border.html>.

Meckler L., Peterson K. Obama presses for action on immigration reform. The Wall Street Journal. October 24, 2013 <http://online.wsj.com/news/articles/SB10001424052702304799404579155523411114600>.

Nakamura D. Obama meets with immigration advocates. Washington Post. March 15, 2014. http://www.washingtonpost.com/politics/obama-meets-with-immigration-advocates/2014/03/14/eed6dbcc-aba1-11e3-adbc-888c8010c799_story.html

Ordonez F. Miami's Leon Fresco: the immigration mover and shaker you don't know McClatchy D.C. June 12, 2013 <http://www.mcclatchydc.com/2013/06/13/193858/miamis-leon-fresco-the-immigration.html>.

Phillip A. Senate immigration proposal to include path to citizenship. ABC News. January 27, 2013 <http://abcnews.go.com/blogs/politics/2013/01/senate-immigration-proposal-to-include-pathway-to-citizenship/>

Raju M. Senate group reaches immigration deal. Politico. January 28, 2013 <http://www.politico.com/story/2013/01/senate-group-reaches-immigration-deal-86793.html/>

Remarks by the President at Univision Town Hall with Jorge Ramos and Maria Elena Salinas. The White House. September 20, 2012 <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/09/20/remarks-president-univision-town-hall-jorge-ramos-and-maria-elena-salina>

Roberts B. An Analysis of Migrant Smuggling Costs along the Southwest Border. Department of Homeland security <https://www.dhs.gov/xlibrary/assets/statistics/publications/ois-smuggling-wp.pdf> p.9.

Text of Republicans' principles on immigration. The New York Times. January 30, 2014 http://www.nytimes.com/2014/01/31/us/politics/text-of-republicans-principles-on-immigration.html?_

THE PROBLEM OF REFUGEES IN MIGRATION POLICY AS A FACTOR OF LATIN AMERICAN REGION: POLITICAL-GEOGRAPHIC ANALYSIS

Oleg Tkach (*corresponding author), Doctor of Political Science, Professor, Taras Shevchenko National University of Kyiv (Ukraine),

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3131-1533>,

Email: tio19@ukr.net

Anatoly Tkach, Aspirant of of the Department of Socio-Political Sciences, Globalistics and Social Communications Open International University of Human Development "Ukraine" (Ukraine),

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3254-8161>,

Email: tio19@ukr.net

Anastasiia Shtelmashenko, Candidate of Political Sciences, Assistant Professor, Taras Shevchenko National University of Kyiv (Ukraine),

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7998-3729>,

Email: nastyawork1988@gmail.com

Abstract

Formulation of the problem: evolutions of immigration policy, you can trace the history of the United States, since immigration policy is inextricably linked with the domestic and foreign policy of the country, as well as with most of the critical issues facing society. In January, 2018, President Donald Trump announced a "Framework on Immigration Reform and Border Security" which proposed replacing DACA with a "path to citizenship for approximately 1,8 million individuals".

Purpose of the research: prosperity agenda is policy analysis mhe global struggle with Illegal migration, imigration reform, policy coherence for development, migration in an interconnected world: new directions for action, politics of migration: Obama's managing opportunity, conflict and change

Research methods: The following research methods were used to address the issues set in the article: general scientific methods - descriptive, hermeneutic-political, systemic, structural-functional, comparative, institutional-comparative; general logical methods – empirical, statistical, prognostic modeling and analysis; special methods of political science. The preference was given to the method of political-system analysis, by which the common and distinctive characteristics of the basic components of immigration policy strategies were identified, reflecting existing political, public, information and other challenges for international relations and global development. The article of analysis. This proposal has been met with a mixed reception, but immigration featured prominently in the president's 2018 State of the Union speech. In the United States of America, immigration reform is a term widely used to describe proposals to maintain or increase legal immigration while decreasing illegal immigration, such as the guest worker proposal supported by President George W. Bush, and the Border Security, Economic Opportunity, and Immigration Modernization or "Gang of Eight" bill which passed the U.S. Senate in June 2013.

Keywords: migration, immigration policy, refugees, emigrants, guestworkers, free movement of labor, im-migration movements, migrants.

Received: 17.04.2019

Accepted for publication: 13.05.2019

Published: 18.06.2019

Tkach, O., Tkach, A., Shtelmashenko, A. (2020). The Problem of Refugees in Migration Policy as a Factor of Latin American Region: Political-Geographic Analysis. Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Public Administration, (11), 36-45. <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2019/11-4/7>